

LES 16

DE (KLEIN)KINDEREN GELOVEN NIET MEER...

1. INLEIDING

Ds. Bottenblij beantwoordt een vraag. Lees en luister mee.

2. DE VRAAG

Wat kun je doen als de (klein)kinderen niet (meer) geloven?

3. UITLEG

Dit is een zeer gevoelig onderwerp en velen tobben ermee. Soms gaat het gewoon goed, maar heel vaak ook niet. Als u geen kinderen hebt, speelt dit mogelijk bij familie, zoals neven en nichten.

Gedurende tientallen jaren is er op kerkelijk gebied veel veranderd. U kunt allerlei oorzaken bedenken. Zoals: welvaart, opleiding, vrienden, sport en amusement. Soms gebeurden er ook vervelende dingen in een gemeente, waardoor ouderen en jongeren afhaakten.

De vanzelfsprekendheid waarmee mensen vroeger bij een kerk hoorden, is er bijna niet meer. Door mondigheid en mobiliteit kiezen veel mensen zelf hoe ze geloven. Velen kiezen een andere manier van geloven dan ouders en grootouders. Steeds minder mensen gaan naar de kerk.

Was de overdracht van het geloof niet goed? Was het meer vorm dan inhoud? Ging het meer over de leer dan over het leven? Begrepen vorige generaties wel waar het over ging? Soms maakte de gemeente en/of de dominees er ook een zootje van. Geen wonder dat mensen afhaakten. Het zal je kind maar zijn.

De kerk heeft hier zelf schuld aan. Daaraan mogen wij niets afdoen. Maar er zijn ook ontwikkelingen, waar wij geen grip op hebben, maar die wel hun invloed laten gelden. Om een paar dingen te noemen: mondigheid¹, individualisme², de (sociale) media.³ Prof. dr. H. Paul schrijft over secularisatie⁴ van het hart.⁵ Hij geeft aan dat het verlangen van velen, juist ook jongeren, plat geworden is, vervlakt is. God, hemel en eeuwigheid zijn niet meer zo belangrijk. We vieren het leven. Moderne mensen leven bij de dag. Iemand anders⁶ schrijft over het einde

¹ Mondigheid: iedereen mag zijn of haar zegje doen en mag een mening hebben, al of niet onderbouwd. 'Ik vind!' Daarmee lijkt alles gezegd.

² Individualisme geeft aan dat mensen vooral zichzelf willen laten gelden en heel sterk op zichzelf zijn gericht.

³ De sociale media bereiken velen eerder en sneller dan in de gemeente contacten worden gelegd. Te denken valt aan Facebook, Instagram, Twitter, e.d.

⁴ Secularisatie is vervlakking, wereldgelijkvormig in denken en doen.

⁵ De slag om het hart. Is secularisatie hetzelfde als kerkverlating? In dit boek betoogt Herman Paul dat secularisatie vooral een zaak van het hart van de mens is en alles te maken heeft met verlangen. Verlangens verwereldlijken als ze in de ban komen van status, welvaart of geluk. Verlangen naar God kan dan zomaar op de tweede plaats komen. Secularisatie is dan ook een slag om het hart. Verlangen is in zichzelf niet negatief. Daarom vraagt de auteur zich in dit boek af of de christelijke gemeente verlangen naar God kan stimuleren en vormen. En zo ja, hoe? De slag om het hart presenteert een nieuwe kijk op secularisatie en een prikkelende visie op verlangen.

⁶ Prof. dr. M. Wisse

van de catechisatiecultuur, dat is kerkelijk onderwijs in het geloof. Binnen de gemeente en de gezinnen wordt steeds minder kennis van het geloof overgedragen. De vrije tijd krijgt meer en meer aandacht en wordt gevuld met zaken die niet met het geloof te maken hebben.

Ds. Bottenblij legt in het inleidende filmpje onder andere de vinger bij de relatie tussen ouders en kinderen. Het is belangrijk dat ouderen zich blijven interesseren voor jongeren en uiteraard ook andersom. De angst voor het gesprek is groot. Dat hoeft niet. Begin met belangstelling tonen en interesse in de wereld van uw kind of kleinkind.

Bedenk: uw geloofsgetuigenis kan veel in beweging brengen. Het is jammer als dat pas bij de begrafenis hoorbaar of zichtbaar wordt.

4. WAAR GAAT HET OM

Tijden veranderen, maar u ook. De werkelijkheid waarin u met andere generaties leeft, verandert snel. Het is van groot belang dat u zich daarvan bewust bent. Het is ook niet goed om uit angst in uw schulp te kruipen. Geloof maakt vrijmoedig. Gebed voor elkaar kan zomaar openingen geven. Belangrijk is om het gesprek niet uit de weg te gaan. Uiteraard is het goed om te vertellen dat ook u een kind van deze tijd bent. U kunt hen vast wel een beetje begrijpen. Dat aangeven, geeft soms al herkenning.

5. VERDIEPING

- a. Er is een Psalm waarin gezongen wordt over de band tussen ouders en kinderen. Er staat in wat de taak is van ouderen met het oog op jongeren, namelijk: vertellen van de grote daden van God. Gewoon vertellen. Lees Psalm 78:1-8.
- b. In het gebed mogen wij aan God vragen om vrijmoedig te kunnen praten met hen die dreigen af te haken. 'Geef ons geduld, inzicht en tact, Heere onze God, God van ouderen en jongeren.'
- c. Een Psalm over het verband tussen ouderen en jongeren is Psalm 105. We luisteren naar een paar coupletten.

6. WIJ PRATEN SAMEN VERDER

- a. Wat denkt u dat jongeren van geloof en kerk vinden?
- b. Hebt u een goede band met jongeren (kinderen, kleinkinderen, neven, nichten)?
- c. Wat vindt u moeilijk in contacten met hen?
- d. Mogelijk hebt u een advies. Hoe houdt u het contact met hen open?
- e. 'Je kunt altijd nog voor hen bidden!' Wat denkt u als u dat hoort? Zegt u het zelf wel eens?

7. AFRONDING

Wij proberen samen onder woorden te brengen wat deze les ons heeft geleerd. Vragen die opgekomen zijn, noteren wij.

8. DE LUNCH EN/OF DE KOFFIE/THEE WACHT

